

Březová kůra

*měsíčník skautsko-woodcrafterského kmene TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH,
určený všem jeho členům, rodičům, příznivcům, kamarádům...*

ročník 20. / číslo 200

Fotka ze zahájení „Klání rodů“ před sněmem dne 8. listopadu 2008
Wyoming, Mot, Mičkinikwa, Drak, Tateyopah

V tomto jubilejním čísle najdete vše důležité, co se v kmeni Trojka Shawnee událo v měsíci říjnu roku 2008 a mnoho dalšího.

**Seigo bojovníci, rodiče, přátelé a vy všichni,
kterým se toto naše číslo BK dostane do rukou.**

Když jsem jako Šaman kmene Shawnee společně s Radou OP rozhodl, že k našemu oficiálnímu časopisu budeme vydávat časopis zaměřený na OP, historii, indiány a Midewiwin, nečekal jsem, že již začátkem roku 1990 se časopis Březová kůra stane hlavní tiskovinou našeho kmene. Vznik Junáka formoval kmen Shawnee v této organizaci netradičním pojetí, a to zapojením družin z Lukavice, Leštiny, Postřelkova a Zábřeha v mohutný oddíl, tedy spíše tři oddíly vřát, skautů a rowerů pod hlavičkou SHAWNEE.

Dnes máme na prahu rok 2009 a období, kdy každé ráno je dlouho tma a večerní soumrak začíná již odpoledne. V mém bytě na SV 27 za okny mého pokoje jsou semínka nedalekých bříz, které již nemají listí. Moji sousedé listí pečlivě zametají při svém povinném úklidu, který se na mě dostává jednou za čtvrt roku.

Teď, když čtete tyto řádky, tak probíhá nebo již proběhla akce „Výstava časopisů“, na které jsme představili naše 200. číslo Březové kůry. Dnes, i když je tato akce teprve před námi, mám dobrý pocit a věřím, že se vše povede tak, jak má.

Nynější šéfredaktor Tomáš Šlampa - Mot, který převzal BK po Tateyopahovi, má nelehký úkol sestavit unikátní číslo BK, které tu ještě nebylo. Já se mu pokusím v této jeho roli co nejvíce pomoci. Jak se toho zhostí ostatní, bude jen na nich a na Motovi, jak se mu je podaří motivovat.

Končí listopad a začíná měsíc Dlouhých nocí - prosinec. Kmenová činnost se nezastaví a věřím, že to, co se pro vás chystá, se vám bude líbit. Vždy se o to postarají zkušení bojovníci našeho kmene. Já se těším na Vánoční nadílku na hradě, kterou připravuje Wagamed Tahoanah či Zimní tábor, který má pod palcem Degandawida Ohyiesa, kterému se budu snažit hodně pomoci. Vždyť náš Zimák už dlouhou dobu neměl odpovídající kvalitu. Letos, pokud bude sníh, tak se těšte na klasiku a možnost zisku mistrovství Zimního táborníka.

Mimo tyto povinné aktivity se náčelnictvo pokusí realizovat lakrosové aktivity a nezapomene ani na florball a plnění kmenových zkoušek OP. V přípravě je také Den otevřených dveří na Sušilce, kde budeme vystavovat skautské deníky nejen našich členů, ale také starých junáků z historických oddílů Zábřeha. Tato akce bude součástí 90. výročí skautingu u nás ve městě.

Na závěr bych mezi námi uvítal nový klan, který si teprve vybere jméno a společně s členy náčelnictva věříme, že tato skupinka starších bojovníků bude oporou midewiwinského typu kmene, kde spojujeme woodcraft a skauting v jedno.

Slovo šéfredaktora

Tak tu máme dlouho toužebně očekávané jubilejní dvousté číslo našeho kmenového časopisu „Březová kůra“. Všichni jsme se na ně těšili a dnes ho máme konečně před sebou; některým se ani věřit nechce.

Ani ve „Dvoustovce“ nechybí družinové stránky současných rodů – Vlků pod vedením rádce Grizzlyho, Medvědů pod vedením Šmodrcha a najdeme tu i několik fotografií Koníků, které vede rádkyně Řezi.

Jak si kdo vede v bodování za období září až říjen nám předložil Sokol, roční bodování za minulý skautský rok připravil Drak. Sachem Tateyopah zpracoval tabulku historického bodování od roku 1988 – tak se můžete podívat, jak jste na tom v celkovém počtu téměř dvou stovek bodovaných členů za těchto dvacet let! Šaman sachem Mičkinikwa vás dále seznámí s aktualitkami, které hýbou kmenovým životem, ale také se 74. sněmem a průběhem rodového klání. Zajímavostí je také jeho článek lakrosu, který má u Šavanů také svoji tradici.

Lišák z družiny Medvědů nám přináší také Klání rodů, ovšem z jiného úhlu, z pohledu zúčastněných...

Ohiyesa zavzpomínal na návštěvu Lanového centra, na bitvu u Kanawhy, která byla plně v jeho režii a také připravil rozhovor pro toto číslo BK.

Kmenový či oddílový život kmene Shawnee je kromě woodcrafterského odkazu prodchnut sem tam i foglarovským duchem – na pana Jaroslava Foglara proto zavzpomíná Mičkinikwa ve svém

dalším příspěvku.

Zamyšlení nad cestou a Orlími pery nám přichystal sachem Tahoanah.

Osobní vzpomínku na tábory, výpravy a jiné akce věnoval sachem Stopař.

A jak pokračují budovatelské práce na klubovně, to nám prozradí jeden ze současných „stavbyvedoucích“ - Waope.

Protože „Březová kůra“ by tady dnes nebyla, nebýt nadšení mnoha členů, šéfredaktorů a dalších přispěvatelů, z nichž mnozí přispívají i dnes. Proto jim patří dík, o čemž podrobněji pojednává článeček můj...

Pro toto číslo „Březové kůry“ jsem slíbil Tateyopovi, který vedl časopis přede mnou, že mu do dvoustého čísla dodám báseň, která mi přinesla další z mých Orlích per. Když budete listovat tímto vydáním „Kůry“ jistě na ni také narazíte...

Šavani jsou přátelé zvířat. A tak se začtete do Drakova příspěvku o jeho účasti na mistrovství Evropy v cannicrossu a bikejoringu. Že nevíte, co to je??? Drak vám vše vysvětlí ve svém článku...

A protože i v tomto měsíci můžete sbírat body pro sebe i pro svoji družinu, připravil pro vás náčelník Mičkinikwa bodové menu, takže s chutí do luštění.

A kdyby vás luštění už přestalo bavit, můžete si počíst v článku, pojednávajícím o některých způsobech lovu Indiánů v Severní Americe, či v kresleném seriálu o Černém Vlků, který v dvoustém čísle pokračuje a který poskytl Tuwanakha (začátek příběhu naleznete v čísle 198...

Tak na co ještě čekáte??? S chutí do čtení a luštění!

Vlčí stopa

Naše činnost se od minulého vydání Březové kúry výrazně nezměnila. Tudiž stále probíráme šifry.

Členové již například vědí, jak se dá různými způsoby zapsat Morseova abeceda, nebo co to jsou transpoziční a substituční šifry.

Na družinovkách samozřejmě hrajeme také hry. V oblíbenosti se značným náskokem vede družinová hra „Na vraha“, jak jsem již psal v minulém čísle. A tak alespoň trochu přiblížím pravidla: Nejlepší podmínky ke hře jsou za tmy, protože vrah nemusí mít zavázané oči. Z hráčů se vylosuje jedinec (vrah), který odejde za dveře. Během jeho pobytu na chodbě se ostatní hráči schovají různě v místnosti. Po ukrytí všech obětí se zhasne a do hry vstoupí vrah, který za-

čne zabíjet a to tak, že potmě musí najít a poznat ostatní členy družiny. Jakmile někoho vypátrá a vyřkne správně jeho jméno, oběť se odebere na chodbu, kde čeká na konec hry. Vrah se může dvakrát splést.

V měsíčním bodování se tři Vlci umístili na třech prvních příčkách, kdyby tak tomu bylo i v ostatních případech neměli bychom problém vyhrávat bodování a porazit Medvědy.

Proto velká pochvala za vynikající umístění patří Dušanovi, který byl na prvním místě a samozřejmě také Javorovi, který skončil na místě druhém. Na třetím místě jsem byl já, ale jak se říká samochvála smrdí, a tak mi žádná pochvala nepatří :-)).

Družina Vlků na Klání rodů

Připravil jsem také nějaké úkoly právě v Morseově abecedě, tak si zkuste, jak ji umíte:

|||-.|-||-..|.-.|...-|--..|...|----|...-|-.-|-|-|----|
|....|.-.|.-|-|---|.|-||....|.-.|...-||-.-|-||...-|-.-|-|....|-|||

|||--|.|...|..|-.-|-|.||-...|---|-.-|---|...-|-|-|.|...|
|...-|-.-|--|....|.-.|.-|-.-||-..|...-|...|-|-|.|||

|||--|---|.-.|...|.|----|...-|-.-|-|.||----|.||...|-.-|-|-|-|
|.---|.|.-..|-|-|---|-..|...-|---|-.-|||

		.--	.	-	.	...	..	-	.		--	.	...	..	-.-
...-	-.-	--	....	.-.	.-	----	...	...-	-.-	-.-	.			.	-
-	-	.	-	.	...-	.	-	.		-...	...-	-.-	----	...-	
.---	----	.-.	.-	---..	.	-	.								

Za družinu Viků Grizzly

Družina medvědů

S novou Březovou kůrou je tu také stránka družiny Medvědů, která se rozrostla o dalšího člena - Kubu, takže teď funguje ve složení:

Šmodrch-rádce družiny
Lišák-1. podrádce, hlavní topič
Betty-2. podrádkyně, nástěnkářka
Honza-watchkeeper
Dan-hlavní herník
Komanč-sekundární herník, schodomet
Radek-hlavní uklízeč
Kuba-nováček

Na našich družinových schůzkách se hodně učíme, hlavně uzly, Morseovu abecedu a další šifry, ale myslím, že se přesto našim členům na družinovkách líbí. Dále také hrajeme hry, hlavně etapy do etapovky. Jak jsem už říkal, rozrostli jsme se o nováčka Kubu, kterého dovedl vanata Komanč. Wašte!

Pravidelně se scházíme ve středu v 16:00 a opět se rozcházíme v 18:30. Naše docházka na akcích není špatná, ale mohlo by to být ještě lepší ;-). Na oddílovkách Medvědi vystupují reprezentativně a určitě nedělají družině ostudu, právě naopak. Navzdory silné konkurenci se nám podařilo zvítězit v oddílovém bodování družin, Klání rodů ale přesto dopadlo nerozhodně. Na LXXIV. sněmu kmene se nám podařilo získat Agitanovo roucho, naše družina je tedy celkem úspěšná.

Takže jen tak dál.

Za družinu zapsali Šmodrch a Betty

Pár obrázků z činnosti družiny Koníků

Z činnosti družiny nejmladších členů, tedy šavanských „Koníků“, které letos vede rádkyně Řezi, přikládám alespoň několik málo fotografií. Jsou na nich zachyceny sice některé momenty z loňských schůzek, ale věřte, že činnost družiny pokračuje v plné parádě i letos.

Letošní nový člen Adámek, za ním ostřílení koníci Váša se smetákem a Katka

Evík a Katka - taneční kreace na klubovně

Nováčci Mareček a Adámek

Úsměv nebo „úškleb“???

Na žebříku Top, vedle Koníci: Váša a Drápal, pod nimi Holub, Mareček, Adámek, Katka a ležící Evík

BODOVÉ MENU NA PROSINEC

1. Ve znaku Lesní moudrosti je znak kruhu s rohy. Otázka zní - jaké barvy jsou v tomto znaku použity? Za správnou odpověď získáš 5 bodů.

Jaroslav Foglar

2. Napiš 10 názvů knih Jaroslava Foglara a zjisti, ve kterých knihách se píše o oddíle Devadesátka. Za splnění úkolu dostáváš 10 bodů.

Ivan Makásek - Hiawatha

3. Na velkou akci k jubilejnímu číslu by se měl dostavit také zakladatel Neskenonu Praha - Hiawatha. Pokud získáš jeho podpis do deníku, bude ti připsáno 10 bodů.

Kniha Kluci z Neskenonu

4. Zjisti v naší knihovně - najdi knihu Kluci z Neskenonu a tam hledej: a) co se nachází mezi stranou 256-257, b) co je napsáno v jídelníčku - snídaně strana 379, c) v Prologu najdeš starého trampa, který podstoupí obřad na sněmu - jak se tento tramp jmenuje? Správné odpovědi ti přinesou 10 bodů.

2. číslo Březové kůry

5. Získej do svého archívu starší číslo BK - tj. číslo pod 100. Pozor tady bonus 15 bodů!

Vzkazovník

6. Víš o tom, že máme také internetové stránky a na nich najdeš také vzkazovník. Pokud tam zanecháš během měsíce vzkazy zaměřené k činnosti - schůzka, gratulace, zajímavá informace - můžeš získat až 5 bodů. Vzkaz je hodnocen 1 bodíkem.

Udílění OP náčelníkem Mičkinikwou

7. Za každé splněné OP v měsíci prosinci je 10 bodů!!! Maximální počet získaných bodů je 30.

pro BK - náčelník Mičkinikwa

Celoroční bodování 2007/2008

Protože se v Březové kůře dosud minulé celoroční bodování nevedlo, uvádím jeho zhodnocení až nyní, a to pouze první desítku – lidi, o kterých si myslím, že v průběhu roku opravdu makali.

1. Grizzly	846 b
2. Ká	827 b
3. Netopýr	746 b
4. Lišák	716 b
5. Béda	684 b
6. Šmodrch	671 b
7. Komanč	592 b
8. Mustang	485 b
9. Javor	482 b
10. Top	460 b

Družiny:

Vlci: **520**

Medvědi: 447

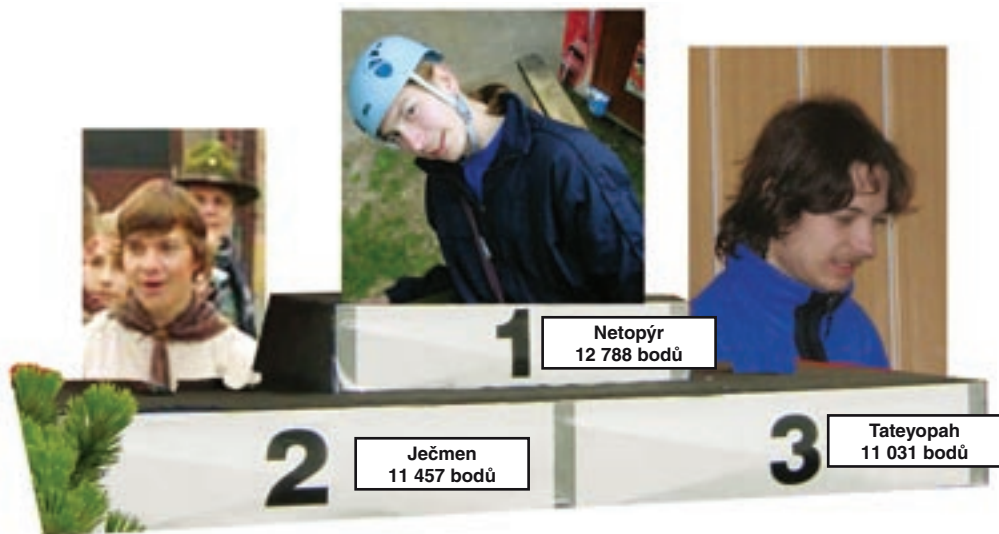
Káňata: 351

DRak

Historické bodování Shawnee 1988 – 2008

Bodování je v našem kmene již od nepaměti. V současné době je v historickém bodování zaneseno 180 členů, kteří byli bodovaní alespoň jeden měsíc. Jak si v tomto bodování stojíte, můžete zjistit z této stránky, která zachycuje období od počátku fungování kmene do června roku 2008. Jsou v ní zaznamenáni všichni aktivní členové Shawnee a dále ti starší (bývalí) bojovníci kmene, o kterých se domnívám, že byste je mohli znát.

4. Křeček
10 634 bodů

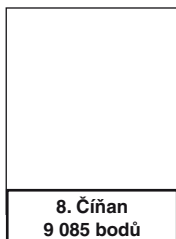
5. Rys
10 319 bodů

6. Sokol
9 291 bodů

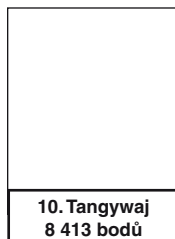
7. Běda
9 191 bodů

8. Čiňan
9 085 bodů

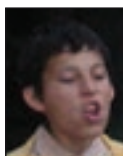
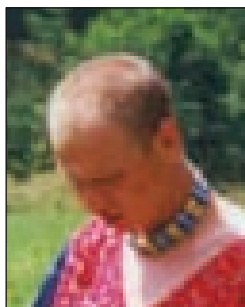
9. Drak
8 458 bodů

10. Tangywaj
8 413 bodů

12	Mlčím	7921
21	Grizzly	5461
22	Lišák	5210
23	Wablautanaga	4956
24	Tarzan	4938
25	Šmodrch	4873
32	Dejmal	4304
42	Dušan	2879
44	Ohiyasa	2775
48	Ká	2636
51	Řezi	2546
61	Komanč	2244
75	Top	1765
83	Stopař	1615
84	Mustang	1607
108	Erik	982
134	Javor	482
178	Betty	41

A co říci závěrem? No snad jen popřát těm, co jsou na „topu“, ať tam co nejdéle vydrží a těm, co se stále snaží, ať se dostanou na jejich místa. I když se zdá, že hranice 10 000 bodů je pro většinu z vás nedosažitelná, chce to jen jedno: Vytrvat!

Tateyopa

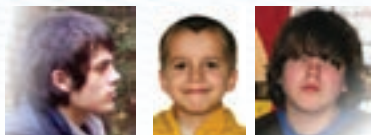

Bodování kmene SHAWNEE

ZÁŘÍ - ŘÍJEN 2008

Javorová nažka

		Schůzky	Velké Hry	Lanové centrum	Lakros	Bohdíkov	CELKEM bodů	Docházka
1.	Dušan	31	30	30	20	30	141	100%
2.	Javor	28	30	30	20	30	138	100%
3.	Grizzly	26	30	30	20	30	136	83%
4.	Lišák	34	30	30	10	30	134	100%
5.	Dan	31	30	30	-	30	121	100%
6.	Šmodrch	35	30	30	10	-	105	83%
7.	Betty	21	30	30	10	-	91	83%
8.	Radek	21	30	30	10	-	91	67%
9.	Komanč	19	30	30	10	-	89	67%
10.	Honza	27	-	30	-	30	87	100%
11.	Top	26	30	-	10	-	66	67%
12.	Patrik	20	30	-	-	-	50	67%
13.	Erik	15	-	-	-	30	45	50%

Pro BK zpracoval: Sachem Sokol

KLÁNÍ RODŮ

Klání rodů skončilo nerozhodně. Po čtyřech prvních místech měli jak Medvědi, tak Vlci a jeden úkol skončil nerozhodně, a to je malý zázrak. Všem se podařilo rozdělat oheň jednou sirkou a pro Honzu to byl poslední oheň, kterým si splnil důležité OP na Vanatu.

Pořadí	Úkol	Výhrála družina
1.	Roucha náčelnictva	Medvědi
2.	Šifrovací kolotoč	Vlci
3.	Lakrosová zkouška	Medvědi
4.	Oheň jednou sirkou	Vlci + Medvědi
5.	Morse text	Medvědi
6.	Výroba lakrosky	Medvědi
7.	Poznávání hub	Vlci
8.	Ohřátí litru vody	Vlci
9.	Odhady	Vlci

FOTOGALERIE Z AKCE

Vedení

Žhavení

Výroba lakrosky

Vlci

Medvědi

Morseovka

Šavani

Šifrování

Zapalování

pro BK - náčelník Mičkinikwa

Klání rodů

Letošní Klání rodů se konalo u Slibové rokle také jako vždycky na sněmu. V tomto souboji se utkaly dva rody, a to rod Medvědů a rod Vlků. Zahájení proběhlo v trikách, krojích či rouchách. Slavnostně na začátek každá družina zvolala své rodové pokřiky. Hned po zahájení se rozjelo celé Klání rodů. Prvním zahřívacím úkolem bylo si zapamatovat z nástupu, co kdo měl z náčelnictva na rouchu za dominantní znak, jaké měl lemovky a jakou barvu měl podklad roucha. V této soutěži suverénně vyhráli Medvědi. Druhá soutěž byla běhačka. Družiny

Medvědi Radek, Betty, Lišák, Šmodrč, Komanč
a nováček Kuba na Klání rodů

měly za úkol v daném časovém limitu vyluštit co nejvíce šifer. Tady, ale jen těsným rozdílem, vyhráli Vlci. Po té se šlo na volnější prostranství, kde se zkoušely lakrosové schopnosti. Vždy jeden člen měl z lakrosky vyhodit míček a jeho spoluhráč ho měl chytit. Znovu, s o něco větším náskokem, vyhráli Medvědi. Ve čtvrté soutěži, na

kteřou byl dán větší časový úsek, šlo o to, aby každý člen družiny rozdělal jednou sirkou oheň. Vyrázilo se do lesa na klacky a chrastí. Do dvanácti to všichni stihli. WAŠTE!!! Po tomto úkolu jsme se naobědvali a šlo se hned na další soutěž a tou bylo vyluštit jeden druh šifry a tím je morseovka. Každá družina dostala jednu A4 s pěti částmi. Tady vyhráli opět Medvědi, protože byli rychlejší a měli to bez chyby. Šestá soutěž už byla o zručnosti a trpělivosti. Vyráběly se lakrosky. Měli jsme vytvořit tzv. očko ze tří klacků. A kdo jich vytvořil nejvíce, tak ten rod vyhrál. Medvědi po páté obsadili první místo.

Dalším soutěží byla opět běhačka, ale tentokrát po jednom. Úkol spočíval v tom, že jeden vyběhl s kartičkou a měl najít houbu a zapsat

její číslo do kartičky. Ty houby byly pověšené obrázky na stromě ne doopravdické. Po dlouhém kontrolování vyhráli Vlci. K osmému úkolu se potřebovalo dřevo, tak se šlo do lesa. Oba rody, připravené s kupami dřeva, rozdělaly oheň a začaly vařit litr vody, který si musely donést někde z potoka či studánky. Vlci, ačkoliv měli nestabilní držák na ešus, přesto vyhráli. Poslední část tohoto klání byla spjata s Orlím Perem Odhadni 8 vzdáleností. Sčítaly se vlastně body všech členů rodů a pak se dělily počtem členů. Vlci vyhráli, ale jen tak tak, protože měli průměr asi 3,5 a Medvědi měli 3,142. Vyhodnocení bylo

Rádce Medvědů Šmordrch a členové Kuba, Betty a Komanč při rozdělávání ohně

na sněmu a bylo vcelku zajímavé. Jeden by řekl, že s devíti soutěží někdo musí vyhrát, ale bylo to nerozhodně. Čtyři soutěže vyhráli Medvědi a čtyři soutěže vyhráli Vlci, protože jednu soutěž vyhráli oba rody. Ale myslím si, že si oba rody pěkně zasoutěžily a také se něčemu přiučily.

Rádce Vlků Grizzly, vedle něj Lišák, Kuba a Radek

**WAŠTE
MEDVĚDI
A VLCI !!!**

Lišák

74. sněm kmene Shawnee Zábřeh

**Trojka
Shawnee**

74. sněm - zahájení, účast, vedení...

Už dlouho tomu, co se bojovníci sešli naposledy na Čili-kothu, klubovně skautsko-wo-odcrafterského kmene Shawnee, aby zde sněmovali. Pro většinu mladší generace to bylo dokon- ce poprvé.

Slavnostního zapálení se ujal Gaosed Lišák, který je z bodova- ných bojovníků nejdále na své pouti k vrcholu hory a zvedl již svoji druhou větvíčku. Zapálit však sněmovní pagodu nebylo jen tak jed- noduché, ale vše se podařilo díky pravidlu tří sirek.

Sněmu se účastnilo 26 členů z rodů Koniků, Vlků, Medvědů, klanů Horských Lvů, Modrých Želv, Jelenů a také nezařazení bojov- nici. Hostem byl Wagamed Ajagů-Prorok, který byl vysvěcen na ohnive v roce 1983 a patří mezi nejstarší nositele myšlenek spole- čenství Midewiwin. Připomenou, že Wagamed Tahoanah byl vysvě- cen na ohnive v roce 1982 a Šaman Mičkinikwa se stal ve stej- ném roce prvním Wagamedem a vůbec prvním vyšším ohnivcem v zábřežských kmenech.

Samotný sněm vedl Sachem Tahoanah. Sněm byl jeho prvním, který měl možnost vésti a doufám, že s jeho vedením se setkáme i někdy v budoucnu. Na úvod zazněly zpěvy členů vedení a rádců, pro- stor také dostal zástupce nového klanu, který zde zastupoval Saga- mor - šlechtic lesní moudrosti - Netopýr, který společně s Béd'ou a Tarzanem utvořili nový klan starších bojovníků a doplnili klany Modré Želvy a Jelenů.

Boj o skalpy a držení Agitanova roucha...

Jak určuje tradice sněmů, pustili jsme se také do boje o skalpy a držení Agitanova roucha, které připomíná předčasně zahynulého Degandawidy Hugo Morávka-Agitana.

Prvním skalpem byl skalp Tábornictví pod vedením Sachema Wyominga - jde o práci se sekerou a pilou. Zde se ukazuje větší dovednost rodu Vlků pod vedením bojovní- ka Grizzlyho. Za starší bojovníky zde bojuje Waope, Stopař, Netopýr, Řezy, Tateyopah a doplňují v soutěžích našich dvou rodů. V tomto skalpu nakonec vítězí rod Vlků.

Druhý skalp, který následuje, je skalp Ochranářství - připra- vil Sachem Tahoanah a jeho vrcholem bylo úspěšné vyjmenování

primátů - gorila, šimpanz, orangutan a gibbon. Tady úspěšně spolupracovala dvojice Šmodrch a Lišák - vedení rodu Medvědů - a získala první skalp pro svůj rod Medvědů.

Po těchto dvou skalpech následuje Ohyiesevo zamyšlení nad bajkou o rybáři a hezky to také okomentoval Tahoanah.

Nečekaně dorazila také maminka Jakuba P., který zapomněl připomenout, že sněm nekončí ve dvě, ale až v 19. hodin. Nakonec Jakub zůstal a doufám, že i v oddíle vydrží dlouho.

Gaosed Dráček si připravil třetí skalp Lesní Moudrosti a netradičně vzal na pomoc količky na prádlo. Šlo o přemístění količek z jedné šňůry na druhou. Tady to dopadlo takto: Starší 44, Medvědi 54 a Vlci 71 vteřin. Za starší soutěžili - Sachem Tateyopah, Stopař, Sagamor Netopýr, Běďa, Řeži a Waope. Tento skalp získávají Medvědi. O obohacení skalpu se postaral Wyoming výstupem starého mrože.

Zní píseň „Už vyplouvá loď Jam-bee“ pod taktovkou Sachema Stopaře a následuje poslední skalp Zdatnosti, který si vzal na starost Sachem Tahoanah - ten končí vítězstvím Medvědů.

Tradiční soutěž o Agitanovo roucho vyhrává rod Medvědů, který vedl bojovník Šmodrch.

Udílění OP, Svobodná řeč a boj o Muže sněmu...

Další bod programu je udílění OP, o které žádají Honza a Betty z Medvědů, Dušan z rodu Vlků, Dráček z klanu Horského Lva a Degandawida kmene z klanu Jelenů Ohyiesa. Tedy celkem 5 bojovníků. OP udělují - Šaman Mičkinikwa a Wagamedí Tahoanah, Ajagu, Ohyiesa a Wyoming.

Po udílění OP následuje Svobodná řeč, kde bojovník Mot z klanu Jelenů mluví o vydání 200. čísla BK, a to jako nový šéfredaktor. Mot nás rozesmívá při vzpomínce na bývalého šéfredaktora BK - Tateyopaha. Náčelník Mičkinikwa vyhláší Javorovou nažku a Javorový list.

Wagamed Tahoanah si připravil tradiční boj o Muže sněmu, ve kterém se utkávají všichni členové sněmu - na 74. sněmu vyšel vítězně Sachem Tateyopah a poslední rozhodující otázka byla, kdy vzniklo společenství Midewiwinu - šlo o rok 1982 a jediným bojovníkem, který zůstal stát byl právě Sachem Tateyopah. On sám vstoupil do kmene v roce 1991 a je už legendou Shawnee. Jako jeden z mála bojovníků dosáhl již hranice 100 OP a získal také Lesní jméno.

Sněm byl zakončen Gillwelským kruhem.

pro BK...

...Náčelník

Mičkinikwa

Lanové centrum 11.10.2008

Pod patronátem Wyominga a Tahoanaha jsme se vydali do Olomouckého lanového centra Proud, kde je Tahoanah Big Boss. V Zábřeze jsme nasedli na vlak a frčeli si to do Olomouce. Cestou probíhalo obvyklé klábosení a výměna drbů. Zhruba za půl hodiny jsme zde byli a pomalu se vydali do lanového centra. Zde již čekal Wyoming s Mičkinkvou a Tahoanahem.

Poté se nás již ujmulí místní instruktoři a v jejich odborné péči jsme se poučili o zajišťování a bezpečnosti lezení. Bylo nutno se rozdělit na tříčlenné skupiny. Jeden leze, dva jistí. Já osobně jsem svůj život svěřil do rukou Javora a Radka. Následovalo volné lezení při němž si každý vybral kam a na co chce jít. Jelikož jsem byl s Javorem a Radkem, tak byl výběr poměrně jednoduchý, Radek totiž ani chvíli nemeškal a lezl po překážkách jako roditel Tarzan. Naopak Javor rozumně zůstal na zemi, neboť neochvějně věří v zemskou přitažlivost, taktéž i já zůstal na zemi. Pro toto jsem se, ale rozhodl, až když jsem viděl jak Šmodrch ryl patami do země, aby ho Dušanova váha nezvedla do vzduchu, a když jsem je tak pozoroval, a pak se podíval na Radka a Javora a ujistil se že, oba dohromady váží méně než já, tak jsem si rychle rozmyslel jestli, mám lézt na překážky. Ale na jednu jsem se odvážil, tak jako většina ostatních, šlo o takzvaný volný skok, kdy jste přivázaní na lano a poté volně puštění do prostoru a následným efektem jste vlastní setrvačností zhoupnutí. Musím říci, že největší strach jsem měl, když jsem byl uvazován, neboť jsem pomalu sklouzával z plošiny. Jinak u samotného skoku nevím, jak se cítili ostatní, avšak já osobně se jen přiblížle culil, což je normální...kde ostatní řvou hrůzou, tak já mám na tváři šílený úsměv. Po tomto skoku se přešlo na týmové překážky, kdy je nutno k jejich zdolání spolupracovat s druhou osobou. Zde jsem se opět spokojil s pouhým pozorováním a jelikož jsme již pomalu naplnili čas, kdy jsme měli umožněno býti v lanovém centru, tak jsem si vzal lakrosku a šel zkusnout hod míčkem a příležitostně nakrmil poblíž stojícího koně. A pak už se čas doopravdy nachýlil ke konci a po odevzdání sedáků jsme nastoupili a nejrychlejším jedincům, kterým se podařilo zdolat nejvíce překážek, byli předány zajímavé věci jenž dodal Tahoanah. No a poté pod vedením Tateyopy se odešlo na vlak domů.

Ohiyesa

Bitva u Kanawhy 25.10.2008

Spíše bitva na Novém hradu, neboť byla tato zřícenina cílem naší výpravy. Sešli jsme na vlakovém nádraží asi v osm hodin a bylo nás celkem devět. Počet tak akorát na gulášek o budoucí řeži nehledě. Jízda vlakem byla jako většinou ve stylu Šavanů = řev a vyrvál.. Snažil jsem se ještě přečíst klukům historii pravé bitvy u Kanawhy, avšak jejich soustředění bylo rušeno nezastavitelným žvilem, jenž jsem pojmenoval Lišák. V Bohdíkově jsme vystoupili a vydali jsme se, dle Javora na „dlouhou cestu“ ona cesta měla sice jen tři kilometry. Cestou jsme si dali skalní golf a lehký trénink v lakrosu. Abychom cestu urychlili, vydali jsme se zkratkou přes les, musím přiznat, že zde byla spousta malých stromků a křoví, ale Šavani jsou známi tím, že se vydávají tou nejlepší a nejrychlejší cestou.

Po příchodu na Nový hrad byl lehký odpočinek a konečně jsem dočetl historii Kanawhy, pak nezbývalo nic jiného než se vrhnout na rekonstrukci oné bitvy. Rozdělili jsme se na bělochy a indiány a po vysvětlení pravidel vypukla první bitva. Bitva byla krutá, nemilosrdná a mrtvých nepočítaně. A díky absenci štítů, který neměl nikdo kromě Javora, se ani dlouho nečekalo, až někdo bude trefen. Pokud se nepletu, tak první bitvu vyhráli indiáni. V druhém kole pro změnu běloši, neboť se jim podařilo zabít šamana. A rozhodující třetí bitva prokázala schopnost indiánů, kdy se jim podařilo ukořistit všechny vlajky, a to i přes úpornou snahu bělochů. Tím pádem se historie neopakovala a kmen Shawnee uhájil svoji nezávislost. A jelikož se blížilo k jedné hodině, nastal čas oběda. Vlci pod vedením Grizzlyho vařili osvědčený oběd ve formě guláše z pytlíku a Medvědi pod vedením Lišáka se vrhli na mnohem ambicióznější projekt, a to pudink i když kluci nahradili cukr, jenž neměli, Dušanovými sušenkami, tak byl vcelku chutný. Po krátké siestě u jídla však nastal čas abychom, uhasili oheň a vydali se na vlak. Cestou se nic zajímavého nestalo, takže jsme do Bohdíkova došli. Ještě následovala chvilka zápasu lakrosu a poté již jen vlak domů.

Ohiyesa

Trocha informací o průběhu prací na klubovně

Je to už téměř rok, co v našem časopise vyšel článek o pracech na naší klubovně, směřující k vytčenému cíli, tj. vybudování nových WC s umyvadlem a výlevkou. Za tuto dobu se práce podařilo potlačit o hodný kus kupředu, avšak k dnešnímu dni ještě zdaleka nejsme hotovi a první umytí rukou v novém umyvadle se v nejbližších týdnech bohužel neuděje. Nicméně v tomto článku vás všechny chci informovat o tom, co se za uplynulý rok podařilo.

Jak asi víte, v roce 2007 se nám konečně po několika letech podařilo provést přípojku vody a kanalizace do naší šavanské klubovny. Je to skoro přesně rok (12. listopadu), kdy u naší klubovny začaly kopat bagry a jezdit auta. Postupně se podařilo přivést přípojky vody a kanalizace

až do klubovny, do prostoru plánovaných WC. O tomto jste mohli číst v článku minulém. Na fotce vlevo je vidět stav prostoru, kde budou stát oba záchody.

S koncem roku 2007 se tyto práce podařilo zhruba ukončit a od roku 2008 jsme se mohli soustředit především na přípravu prostor v samotné klubovně. V prostoru budoucích WC probíhaly nejprve bourací práce, poté se dělал poklad ze šterku s drenáží, pokládaly se hrubé rozvody vody a kanalizace, betonoval

se podkladní beton, dělaly se hydroizolace s vyrovnáním zdiva, podařilo se provést nový strop nad dotčeným prostorem, zdily se příčky, přebourával otvor pro dveře, udělaly se hrubé elektro-rozvody. Takto napsané to vypadá nesmírně jednoduše, avšak tyto práce trvaly do tábora a pak se na nějakou dobu přerušily.

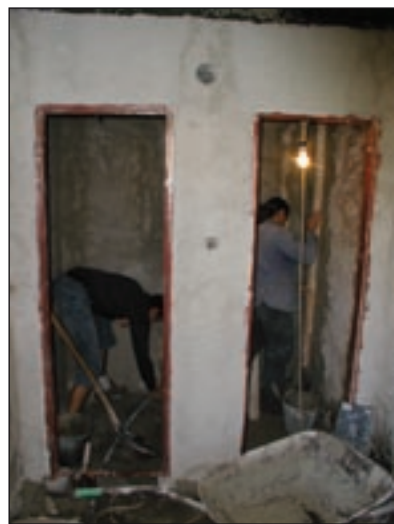
Na výše uvedených pracech se letos podíleli jak členové oddílu (Grizzly, Drak, Mičkinikwa, Ohyiesa, Wyoming, Mot), tak členové bývalí, resp. rodiče a známí (Unkas, Komár a jejich strýc zedník, dále p. Švorčík, p. Bašta, p. Smítal, p. Kašík, Plamen, Tarzan, Cestovatel) a samozřejmě hlavně garant Wablautanaga. Pokud jsem na někoho v této fázi zapoměl, tak se omlouvám. V neposlední řadě je potřeba zmínit, že TAHOANAH nám věnoval sponzorský dar, tj. finanční částku na dostavbu.

Bohužel v této době se také začaly objevovat první problémy, které každá stavba přináší. V první řadě jsme zjistili, že rozvody vody, provedené pod podkladním betonem budoucích záchodů jsou provedeny zřejmě nekvalitně, neboť netěsní. Byli jsme tedy nuceni tyto rozvody odstříhnout a provést je provizorně znovu, tentokrát už nad podkladním betonem, který jsme nechtěli rozkopat.

Dalším problémem bylo to, že dole pod naší klubovnou začala realizace soukromého rodinného domku naším sousedem a nás čekalo několik jednání o přístupu k naší klubovně a o dalších souvisejících právech. Tyto věci sice s naší výstavbou WC přímo nesouvisí, ale týkají se naší klubovny jako celku, a proto je zde uvádím. Absolvovali jsme jednání se zástupci města, s projektantem, se sousedem a nakonec jsme společně dospěli k oboustranně uspokojivému řešení.

S příchodem druhé půlky prázdnin se práce opět pohnuly kupředu. Začaly se dělat omítky na stěnách, které zabraly poměrně hodně času. Na těchto pracích se významně podíleli další spolupracovníci, např. p. Efenberger a zejména Barry. Současně s touto aktivitou také probíhala další věc, dohodnutá s naším sousedem v rámci zachování našich práv k přístupu do klubovny. Pod vedením MIČKINIKWY byla zbourána kůlna, a celé místo bylo srovnáno a zkulturněno. Kdo všechno se na těchto pracech přesně podílel nevím, ale často na klubovně byla např. p. Hamplová, maminka bývalého člena Mirdi.

Vraťme se ale k samotné výstavbě WC. Na fotce vpravo jsou zachyceni dva „bouchači“ – Plamen a Tarzan při omítání jedné ze stěn. Mezitím se ale práce opět trochu zkomplikovaly několika nepříjemnostmi. Nejprve nás čekalo nepříjemné jednání ohledně již umístěné vodoměrné šachty, které bylo potřeba znovu projednávat na vodárně, nakonec se podařilo vyjednat, že šachta může zůstat umístěna tam, kde je. Dalším, a asi závažnějším problémem, bylo zjištění, že kanalizační šachta byla v době svého provádění osazena nesprávně, tj. v protispádu. Toto špatné řešení bohužel znemožňuje používání kanalizace, a proto budeme muset šachtu znovu vykopat, otočit a správně osadit. Vzhledem k tomu, že v těsné blízkosti šachty už mezitím vyrostly základy výše zmíněného rodinného domu a dnes již stojí i stěny, je tato práce nejen zbytečná, ale navíc bude náročná.

Do října byly v prostoru WC dokončeny omítky, byly dodělány hydroizolace a ostatní pomocné práce směřující k betonáži podlahy. Do konce roku 2008 je v plánu definitivní položení rozvodů vody nad podkladním betonem a betonáž podlahy, včetně položení tepelné izolace z polystyrenu. Uvidíme, co se podaří dále. Zbývají ještě veškeré povrchové úpravy a kompletační práce. Na fotce vlevo, pořízené v říjnu 2008, je zachycen stav stejného místa jako na první fotce. Je vidět, že za prvních deset měsíců letošního roku se práce přeci jen pohnuly kupředu, i když možná ne tak rychle, jak jsme si představovali.

Je jen na naší aktivitě a financích, kdy se podaří stavbu dokončit. Pevně doufám, že to bude co nejdříve a klubovna Trojky SHAWNEE se bude pyšnit novým sociálním zázemím.

Waope

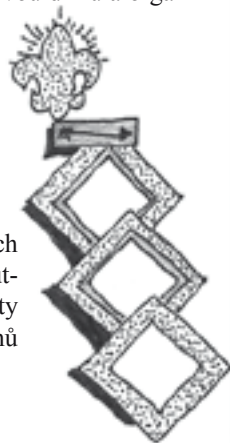
Pro informaci z Klanového života

V nynější době v našem kmeni fungují tyto klany starších bojovníků:

Modrá Želva - členové Sagamor Barry, Sachem Mičkinikwa, Sachem Sokol, Sachem Tateyopah. Klan se plně podřídil podpoře vedení kmene, jehož náčelníkem je Mičkinikwa. Sokol tvoří kmenové bodování a propagační materiály, Tateyopah je členem redakční rady BK a Barry spoluorganizuje lakrosové tréninky a výrobu lakrosek.

Jelení - domovské sídlo je v Leštině, kde Jeleni pracovali jako rod v roce 1990 až 1991. Nyní klan tvoří Sachem Wyoming, šéfredaktor Mot, bojovník Golém a Degandawida kmene Ohiyesa.

XXX - nový klan je tvořen Sagamory Netopýrem a Tarzanem a Béd'ou. Náplní tohoto klanu bude starost o kmenovou dílnu a organizování dobrovolných aktivit v rámci této dílny.

90. let zábrěžského skautingu

K této příležitosti se náš kmen bude prezentovat celou řadou malých výstav (tematických) - skautské časopisy, fotogalerie, literatura, skautské deníky, kroniky, historické zábrěžské materiály atd. Tyto aktivity budou probíhat vždy v neděli na naší klubovně pod patronací klanů kmene a náčelníka Mičkinikwa.

Kniha Ibana Mlakáska - Hiawathy

Její oficiální uvedení na veřejnost se uskutečnilo v DDM Zábřeh, kde byla uspořádána akce k jubilejnímu 200. číslu BK. Touto akcí jsme jistě přispěli k šíření junáckého ekumenismu v ČR. Na tuto akci bylo pozváno mnoho starých skautů, oddílů, a to nejen z našeho okresu, ale i z mnoha krajů ČR. Informace o akci již v příštím čísle BK.

Granty na činnost SHAWNEE

V loňském roce Rada OP získala 60.000,- Kč na tři konkrétní projekty, které obohatí činnost našeho ekumenského kmene. V nejbližší době budeme vidět výsledky naší Rady OP na vlastní oči. Naší snahou je ukázat i ostatním oddílům, jaká je naše cesta, kterou dlouhou dobu prošlapával pražský kmen Neskenon a později jeho další následovníci.

pro BK - náčelník Mičkinikwa

Via facti! (cestou činu)

Tímto heslem si pomáhám, jako zakládám, když se ve stavu únavy a naprostého energetického vyčerpání nutím k činnosti. V životě se počítá totiž jenom to, co se uskuteční. Marné jsou diskuse, plané řeči, velká slova či nenaplněné sliby. Těch má každý dost. Život si pamatuje a bere jen to co se uskuteční. A pokud Vám z větší hloubky Vašeho já ještě zní: „Z poloviny svých snů, alespoň třetinu

uskutečni! Pak jsi nežil život nadarmo.“ Podpořeno ještě Schillerovským zvoláním: „Je lepší se opotřebovat než zrezavět!“, tak pak opravdu nezbyvá než svůj čas naplnit realizací svých snů. Protože moudrý muž tohoto světa, nějaký Mahátma Ghándhí říká: „Nepodceňujte schopnost jedince měnit svět i sebe.“ Po tomto motivačně vysvětlujícím úvodu nezbyvá, než se pustit do práce, dal jsem příslib Motovi. A na čem přátelé? Není toho málo co si RAPO předsevzalo. A není toho málo co se již podařilo uskutečnit. V každém případě Vám mohu sdělit, že 13.11. 2008 spatřila světlo světa kniha Ivana Makáska Hiawathy - Kluci z Neskenonu a lidé z Midé. Tato kniha bude mít 30.11. 2008 své křtiny v Zábřeze na Moravě. Stalo se tak díky pochopení Nadace Pangea a přátelům z Veterán Greenu. Druhou věcí, která se mezi ohnivci již delší čas odehrává je zpracovávání nové podoby Zápisníku Orlich per. Česky řečeno „upgrade“ stávajících Orlich per, která jsou mnohdy poplatná své době a současně ne vždy přesně a věcně vystihují současný stav poznání a světa. RAPO společně s řadou bojovníků kmene Shawnee a přátel připravuje podobu Orlich per, tak aby umožnila všem bojovníkům kmene stoupat na svou horu. Tedy aby Orlí pera byla motivační pro nejmladšího i nejstaršího bojovníka kmene současně.

Zeus zoter kai nike! TAHOANAH

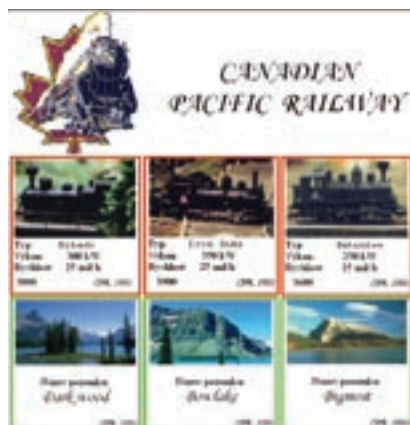
Osobní vzpomínka

aneb čtení pro pamětníky

Dvousté vydání BK vnímám jako velice slavnostní událost a pro mě osobně i docela dobrou příležitost k bilancování, protože Trojka Shawnee v mém životě znamenala a znamená opravdu hodně. Shodou okolností to bude právě deset let, co jsem se s ní poprvé dostal do kontaktu. Jako kluk jsem skautoval v sudkovském chlapeckém oddíle. Až 26. prosince 1998 se u nás doma staval Mičkinikwa a začali jsme probírat, zda a jak by mohlo proběhnout spojení sudkovských skautů se zábřežskou Trojkou. A už za měsíc proběhla první oddílová akce, která byla oficiálně i pro kluky ze Sudkova. Byl to sněm kmene (tuším, že byl 36.) koncem ledna 1999 v Rovensku.

Rovensko, leden 1999

Nejdřív jsem měl funkci rádce sudkovské družiny Hadů, pak jsem prožil několik let jako ne příliš aktivní pomocník vedení. První věcí, na kterou si vzpomínám, že mě víc vtáhla do oddílového dění, byla tábořná etapovka „Stavba Kanadské pacifické železnice“ na táboře 2001 ve Vápenné (pro pamětníky přidávám pár obrázků). Táboře 2001 a 2002 (Valašské Klobouky) byly vůbec moc povedené a moc rád na ně vzpomínám. Skutečným zlomem, který mě definitivně spojil s Trojkou Shawnee a který (ačkoliv to asi zní dost osudově) velmi výrazným způsobem ovlivnil můj další život, byl ale rok 2002/2003. Na 50. sněmu 26. 11. 2002 jsem byl jmenován náčelníkem Mičkinikwa do náčelnictva jako podnáčelník a v zimě 2003 se mě Mičkinikwa zeptal, jestli bych se od léta nechtěl v roli delegadawidy ujmout vedení kmene.

Členem náčelnictva jsem byl od listopadu 2002 až do 73. sněmu na letošním táboře (s půlroční přestávkou v roce 2005). Nechci si tu dobu nějak idealizovat. Zažil jsem v oddíle velkou spoustu nepříjemných chvil a dokonce bych řekl, že většina toho období byly spíš „těžké časy“. Ale ty povedené chvíle mezitím z mého pohledu jednoznačně stály za to obtížné kolem a dnes už na mnohé skutečně rád (a přiznám se, že občas s nostalgií) vzpomínám - třeba nad naším oddílovým fotoarchivem na stránkách.

Pokud máte zájem, nechte se na následujících stránkách pozvat na malou prohlídku „míst“, za která se myslím jako Šavani nemusíme stydět, ačkoliv některá budou jen nenápadné události, které mě hluboce oslovily, zatímco někdo jiný by si jich ani nevšiml.

Tábory 2001, 2002

První pěknou vzpomínkou z této série jsou pro mě právě tábory 2001 a 2002. V roce 2001 to byl Tábor Jadran klubu ve Vápenné a v roce 2002 Tábor velkých činů u Valašských Klobouk. Z obou táborů mi utkvěly vzpomínky na Wablautanagovy veselé ranní rozcvičky s koupáním ve studené vodě (hlavně legendární bazének v bývalé jímce septiku byl jedinečný ☺). Především si ale uvědomuju, že právě na táboře 2002 jsem měl poprvé v našem oddíle dojem dobré party lidí, co jsou ve vedení – především z lidí jako Wablautanga, Waope, veselá Mimi a Ohiyesa s svými pubertálními vtípkami na Mimi-nu adresu. Byla tam zkrátka sranda a pěkně se na to vzpomíná.

Svojsíkův závod 2003, 2005

Další věc, na kterou myslím můžeme být hrdí, jsou úspěchy na Svojsíkově závodě v letech 2003 a 2005. Dvakrát po sobě se našim klukům a Helče podařilo dostat se do finále a v obou případech se nám povedlo dosáhnout na třetí místo. Je to výborný úspěch, kterým se v okrese Šumperk nikdo jiný nemůže pochlubit. Pro mně osobně ale z těchto závodů nejvýrazněji vyčnívá krajské kolo v roce 2005, které proběhlo 18. června v Týnu nad Bečvou. Byla to pohodová akce dva týdny před prázdninami, bylo krásné počasí, závod probíhal v pěkném prostředí pod hradem Helfštýn, kolem byly posečené louky a všechno už vonělo blížícím se létem. Především to ale byla pohodičková akce, spousta spokojených a veselých mladých lidí na jednom místě... Tehdy mě napadlo, že by Baden-Powell měl snad radost, kdyby viděl, jak jeho myšlenka žije po téměř sto letech ve všech koutech světa a třeba i tady

na Hané. A měl jsem u toho taky dojem, že my skauti se opravdu nemáme za co stydět. No a k pěknému prožitku určitě přispěla i skutečnost, že jsme tehdy to krajské kolo vyhráli ☺.

Tábor posvátného ohně 2005

Valašské Klobouky jsou pro mě asi zaslíbeným místem, ale další zářivá vzpomínka z oddílové historie opět míří tam. Byl to tábor ve Kloboukách v roce 2005, který pro mě je jedinečný z několika důvodů. O nich jsem psal v BK č. 174 v článku „Úvodem aneb jak jsou věci snadné“. V roce 2005 se totiž nezdála situace se sháněním a přípravou tábořiště příliš lehká. Přesto jsme se tehdy rozhodli, že opět vyrazíme na Valašsko a ačkoliv to bylo tak vzdálené místo, kde nebylo před táborem vůbec nic postaveno, zvládli jsme v docela malém počtu funkční tábor bez problémů postavit. Byla to pro mě ukáзка toho, že když se chce, dá se zvládnout ledacos.

Tenhle tábor byl navíc moc příjemný tím, že tam byla (opět) výborná parta. A to už nejen ve vedení, ale napříč všemi účastníky tábora. Nebyl nás tehdy moc a možná i proto tam vzniklo hezké kamarádské prostředí. Tehdy poprvé jsem z nás měl mimochodem také pocit, že opravdu rádi a nahlas zpíváme. Byl to prostě moc fajn tábor. Těžko říct, který z těch dvou v Kloboukách byl lepší, ale z mého pohledu jsou to dva nejlepší tábory, které jsem s Šavany zažil.

Zimák 2005

Další věc, na kterou se mi dnes moc hezky vzpomíná je zimák v roce 2005. A marná sláva... opět to je prostě především proto, s jakými lidmi jsme tam tehdy byli. Těch několik nocí v zakouřeném týpí u Štítů bylo ve složení Ohiyesa, Waope, Drak, Mlčím, Tateyopah, Tarzan, Apsi, Štěně, Piti a já a památné noční sáňkování, bramboráky s povídky nebo Drakovy kecy o tom, že ho Waope šikanuje jsou nezapomenutelné. Byla tam sranda a veselo a je škoda, že to byl vlastně pořádně jediný zimák, který za posledních mnoho let proběhl.

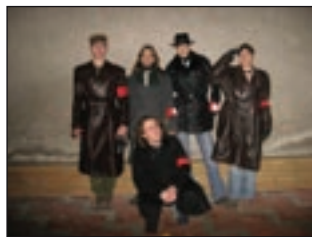
Yksuiapi 2006, 2007

Zase hned z několika důvodů mi utkvěla v paměti velká yksuiapi v letech 2006 a 2007. Opět to byly pohodové akce, kde bylo veselo. Taky jsme ale vyrazili opravdu docela daleko a ukázalo se, že takovéto velké výpravy pro nás nejsou problém a s oddílem se dá zažít spousta věcí, které si člověk jen tak nevyzkouší. Vždyť kolik kluků ve věku třinácti let putuje o prázdninách skoro týden se svými kamarády po Tatrách, Slovenském ráji, Českosaském Švýcarsku, podívá se na Spišský hrad nebo do Drážďan. A mimo jiné nám tehdy oba roky náramně vyšlo počasí a na fotky z těchto akcí se dnes moc pěkně kouká.

Vernisáž výstavy a Operace Hohenstadt

A jako poslední bych zmínil ještě jednu věc, možná shrnující ty všechny před tím. To, co mi na našem oddíle přijde opravdu skvělé, bych zkusil popsat na loňské vernisáži a následné večerní hře Operace Hohenstadt, kterou jsme pořádali. Uvědomuji si, že to možná trochu vyzní jako samochvála, protože jsem byl jedním z těch, kdo měl tuhle akci na starosti; tak to třeba berte s rezervou. Tahle vernisáž a hra totiž pro mě měla docela zajímavý podtext. My, jako zábřežští skauti, jsme uspořádali akci, která byla v celkem reprezentativních prostorách zábřežského kina, promítalo se tam na plátno, bylo tam mnoho hostů, k tomu bylo víno a spousta jednohubek. Potom se rozběhla velká hra po městě, v níž byla zapojena spousta lidí s přesvědčivými kostýmy. Pro mě to bylo tak trochu potvrzení toho, že my (Šavani a skauti vůbec), nejsme jen parta lidí, která umí rychle postavit jehlan a uvařit v kotlíku guláš. Můžeme totiž připravit i akci, která osloví i širokou (skautskou i neskautskou) veřejnost a nese jakýsi lesk společenské akce. Ani tohle si člověk neprožije jen tak někde. Navíc se do této akce zapojili prakticky všechny skautské oddíly, které v našem městě fungují. I to se nepovede často. Raděj ještě zdůrazním, že vůbec nepovažuji za důležité, aby naše akce nesly nějaký společenský lesk. Mnohem milejší jsou pro mě ony zmiňované výpravy někam pod stan nebo pod širák, kde je parta dobrých kamarádů.

Zásadní je ale to, že když chceme, zvládneme ledacos a za svoji práci se opravdu před nikým nemusíme stydět. Dnes, po deseti letech v Trojce Shawnee, mám zkrátka pocit, že náš oddíl nabízí a dokáže vytvářet velkou spousta věcí, které se jinde jen tak zažít nedají.

A jen tak pro zajímavost bych zde zmínil ještě jeden postřeh. Když si ty své nejlepší vzpomínky z oddílu zpětně pročtu, to, na co nejraděj vzpomínám, je vždycky způsobeno buď partou fajn lidí, se kterými jsem měl možnost být anebo je to dáno nějakým překonáním výzvy, kdy se podaří něco, co se na začátku zdá velmi obtížné nebo skoro nemožné. Tohoto jsem si všiml už dřív. Proto jsem taky na text pro rodiče našich nových členů napal kdysi toto: „Chceme ukázat dětem, že práce a kamarádství přináší v životě víc štěstí než slepá honba za majetkem.“ Po tomto krátkém vzpomínání se mi tato věta beze zbytku potvrdila a jsem rád, že právě skauting a náš oddíl je jedinečný v tom, že tuto myšlenku dokáže předávat dál. Alespoň mně ji tedy rozhodně předal.

Tábor Já tě zabiju 1999

Tábor u soudního dvora 2000

Tábor Jadran klubu 2001

Tábor velkých činů 2002

Tábor nehládám nic 2003

Tábor pod vznášejícím se stožárem 2004

Tábor posvátného ohně 2005

Tábor mladé krve 2006

Tábor anarchie 2007

Tábor u řeky 2008

A nakonec přidávám ještě malou fotogalerii oddílových táborů za posledních deset let. Snad tyto obrázky dokreslí, že už je to opravdu pěkná řádka her, dobrodružství a zážitků.

Stopař

LAKROS

Před mnoha lety, kdy snad všichni členové našich rodů Medvědů, Vlků i Koníků ještě nebyli na světě, se konal první ročník Indiánského lakrose - bagataway. Tehdy náčelnictvo založilo tradici, která trvá dodnes.

Poslední dva ročníky boje o Putovní lakrosku se konaly, v rámci setkání kmenů Midewiwinu, na Velkých hrách. Tradice pokračuje a my už můžeme myslet na příští turnaj, který budeme spolupřátat s kluky, kteří se hlásí k tradicím kmene Ponca, který se utvořil před mnoha lety z našeho kmene Shawnee.

Irokézové věří, že lakros byl dán jejich lidu stvořitelem, aby ho hráli pro své i jeho potěšení...

Dejmal útočí...

Jeden z lakrosových zápasů...

Vyžírá v akci...

V letošní činnosti jsme se právě zaměřili na zdokonalení této tradiční indiánské hry a pod vedením bojovníků z klanu Modrých Želv jsme rozjeli přípravu, a to jak výroby, tak i samotné hry. Do konce měsíce listopadu se konaly dva tréninky na DDM Zábřeh a také dvě aktivity na výrobu a vyplétání indiánských holí.

Vyplétání lakrosky...

Pro aktivní lakrosáky a příznivce této hry budou zhotoveny krásná indiánská lakrosová trika, která budou pěknou upomínkou na naše lakrosové snahy.

Teď už záleží jen na tobě, jak se budeš účastnit lakrosových akcí, které ti přinesou nejen bodík do bodování, ale také trochu toho pohybu pro tvé tělo.

Lakroska se stala povinnou výstrojí na každou kmenovou jednodenní a vícedenní výpravu a její zhotovení je hodnoceno 25 body do bodování. Tato aktivita platí do konce prosince.

Za šavanské lakrosáky

Příště přineseme seznam výsledků historického boje o Indiánskou lakrosku!!!

Michal Kříž

Exkluzivní rozhovor !!!

Pro toto číslo, a snad i ty další, se chci vrátit k oblíbené sekci, kterou byly zajímavé rozhovory s lidmi, jenž můžete vidět v naší činnosti. A jako první rozhovor bude s Ohiyesou, kterého asi většinou na výpravě nepřehlédnete...

Redaktor: „Zdravím mladý pane!“

Ohiyesa: „Hmm, co chceš?“

Redaktor: „Rozhovor, můžu?“

Ohiyesa: „Jo, to by ještě šlo.“

Redaktor: „Takže, jak se máš?“

Ohiyesa: „Než jsi přišel, tak jsem se měl fajn.“

Redaktor: „Oo, takže, má první otázka, líbí se ti v Šavanech?“

Ohiyesa: „Ale jo, je tam fajn, na táboře mi obědy chutnají a tak..“

Redaktor: „Tak to rád slyším, a co něco osobního, přítelkyni máš?“

Ohiyesa: „Tak tu nemám, ale mám kočku, Nela se jmenuje, tady je její fotka:“

Redaktor: „Pěkné zvíře, ušlechtilé. A co třeba filmy, koukáš na nějaké a máš favority?“

Ohiyesa: „Ale jo, občas na něco kouknu, třeba včera jsem koukal na Sedm samurajů, to je hodně starý japonský film.

A mé oblíbené? Tak třeba Forrest Gump a Tenká červená linie.“

Redaktor: „A co ambice do budoucna?“

Ohiyesa: „Tak to já ambic moc nemám, snad bych chtěl vidět svět, myslím teď třeba USA, Kanadu, Finsko...“

Redaktor: „Oká, a co sourozenci? Kolik, jak staré a jen tak mimochodem, kde vlastně bydlíš?“

Ohiyesa: „Tak pár sourozenců mám, dvě sestry, ale doma bydlí už jen ta mladší – Markéta, jinak je to pěkná harpie.

A bydlím v Leštině, to je taková malebná vesnička u úpatí pohoří zvané Trlína, jinak tam máme řeku Moravu, pekárnu a šikovného pana místostarostu.“

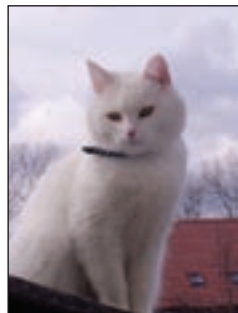
Redaktor: „A moje poslední otázka, češ knížky či tak?“

Ohiyesa: „Jj, knížky čtu hodně a rád, avšak teď jsem se vrátil k mé oblíbené četbě Loba, to je vlastně komix o hrdinovi jenž se nechová vůbec hodně a mohl bych ho dokonce recitovat:

„Křční páteř rupne, když se na ní dupne.“

Redaktor: „Hmm, pěkné, tak abych dále nepřekážel rozloučím se a děkuji za rozhovor.“

Ohiyesa: „Už bylo na čase...“

OHIYESA

ME v canicrossu a bikejöringu Děčín 2008

(10. - 12. 10. 2008)

Možná někteří víte, že už se nějakou dobu věnuji závodění se psem. Jedná se o běh se psem čili canicross. Letos, zatímco vy jste si užívali v lanovém centru, jsme se s Bertíkem zúčastnili letošního Mistrovství Evropy, které se konalo v Děčíně. Průběh onoho závodu jsem se vám pokusil zde přiblížit.

Na letošní Mistrovství Evropy jsme se přihlásili už někdy kolem konce srpna. Protože to byla největší akce, které jsme se zatím zúčastnili, pilně jsme trénovali, a tak jsme v pátek už kolem třetí hodiny mohli stát v Děčíně. Nejdříve jsme se šli do hotelu Faust zaprezentovat. Byl tam docela mumraj, a tak jsme byli s Bertíkem rádi, že jsme zpátky na ulici. Na prezentaci nám zkontrolovali čip, Bertíkovi zkontrolovali srdíčko a vyfasovali jsme startovní čip a tašku s prezentačními předměty. Mimo jiné jsme dostali i reprezentační bundu, tričko a startovní číslo. Potom jsme postavili stan a šli si projít trať, která už byla postavená a pilně se na ní trénovalo. Byla postavená v parku a bylo na ní hodně zatáček. Nutno říci, že byla zajímavá a technicky náročná a hlavně hodně rychlá.

V 19 hodin jsme vyrazili v průvodu městem na zámek v Děčíně, kde bylo zahájení celého šampionátu a také raut pro závodníky. Byl výborný, kdybych následující den neběžel, tak bych se přejedl k prasknutí. ☺ Zabalil jsem to asi kolem půl desáté. Ráno jsme vstali a šli se podívat na start. Tam už startovali bikejöringaři (závodníci se psem na kole). Náš start kategorie CC junioři (běžec se psem) byl naplánován na 12:10:30. Proto jsme se kolem 11 hodiny vydali zpátky ke stanu, kde jsem se převlékl

a začal rozcvičovat sebe i Bertíka. Na startu Bertíkovi zkontrolovali čip a mně délku vodítka. Mohli jsme vystartovat. Bohužel mě na startu po rozběhnutí startérka zastavila. Jen se spletla, ale nás to stálo několik vteřin a koncentraci, a to možná rozhodlo. Na trati jsme se cítili docela dobře. Asi v půlce nás předbíhal reprezentant Polska a chtěl Bertíka sežrat. Kousek před cílem prvního kola, které měřilo 2,7km nás předbíhal budoucí vítěz kategorie David Jakubašek. Do cíle jsme doběhli v čase 7:48 a průměrnou rychlost jsme měli 20,76 km/h. Potom jsme si odpočinuli a šli se podívat na starty našich kolegů z ostatních kategorií. Taky se jel koloběžkový závod Acana international scooter race. V zatáčkách na trati to měli koloběžkáři docela těžký a o zajímavou podívanou vč. mnoha pádů nebyla nouze. Večer nás čekal galavečer na zámku v Děčíně zakončený ohňovou show, která byla úžasná. Celý večer byl ve velice přátelském duchu.

Druhý den nás čekaly hromadné starty. Náš start byl naplánován na 11:54. Byl jsem o poznání více nervozní než předchozí den, jelikož jsme na 3. místo ztráceli pouhých 9 sekund a na 5. místo jsme měli náskok jen 12. Tentokrát jsme vystartovali bez problémů. Jen jsem ještě slyšel Jirku Pliška, který celou akci báječně komentoval: „Naše želízko v ohni je tu Petr Fochler.....nyní se drží na 4 místě.“ A pak už jsem jen slyšel funění za mnou běžících závodníků. Zpočátku se Bertík snažil kousnout do zadku před námi běžícího „výmaráka“.

Běželo se docela dobře, i když o něco málo pomaleji než v sobotu. Asi v půlce prvního kola jsme se dostali na vedoucí pozici v naší 3členné skupince, která zahrnovala 3-5 pozici. Bohužel ve chvíli, když jsme začínali nabírat rychlost, borderka belgičana zaštěkla, Bertík se lekl a přeskočil hrazení, které ohraničovalo trať. Belgičan, který byl průběžně na 3. místě nám utekl asi o 20 metrů a dalo nám hodně sil než jsme ho opět dohnali. Ty bohužel chyběly v závěru k závěrečnému trháku. Belgičan měl ale sil dost, a tak jsem konec už jen doběhl, protože Bertík už skoro celé druhé kolo netáhl a vypadal dost unaveně. Taky jsme ve druhém kole utekli francouzi na 5. místě a dohnali druhého poláka, kterému moc nešel pes. Nakonec jsme měli druhé kolo na 16:07 a průměrnou rychlost 18,98 km/h. Oba jsme byli dost unavení. To nás ale neodradilo od sledování hlavní kategorie CCM. Tam jsme nakonec získali první 4 místa - (1. Jírka Suchý, 2. Dušan Erbs, 3. Dušan Straňák a 4. Martin Nehyba). V 15 hodin nastal vrchol šampionátu - mezinárodní štafety. V ženách jsme obsadili první 2 místa a v mužích byla jedna z našich štafet 2. Pak už nás čekalo jen v 17 hodin slavnostní vyhlášení výsledků a dlouhá cesta domů. V kategorii nás bylo 9 a my jsme 4. nejlepší junioři v Evropě! Kdo by chtěl vidět jak závodí evropská špička tohoto sportu, fotky jsou na:

http://pefo.rajce.idnes.cz/ME_v_canicrossu_a_bikejoringu_Decin/

DRak

JAROSLAV FOGLEAR

6.7. 1907 - 23.1. 1999

v hádankách a vzpomínkách

Jaroslav Foglar

Jaroslav Foglar navrhl v druhé polovině 30. let novou koncepci dětského časopisu Mladý hlasatel, která byla vedením vydavatelství Melantrich uskutečněna. Namísto do redakce, jak očekával, mu bylo nejprve nabídnuto jen místo propagačního referenta. Po delším zvažování nakonec nabídku přijal a odešel od firmy, kde byl deset let úředníkem. Teprve s odstupem času si byl jistý, že to bylo šťastné rozhodnutí. Koneckonců k Melantrichu měl už silnou vazbu, vždyť dávno předtím začal psát do Slovíčka - nedělní přílohy Svobodného slova. Tam mu na pokračování otiskovali i knihy Hoši od Bobří řeky a Historie Svorné sedmy.

Jako propagační referent se chtěl ukázat a napadlo ho uspořádat v časopisu Mladý hlasatel soutěž o Rytíře Kuličkářského turnaje. Byla to jeho první akce, proto měl radost, když soutěž ... (viz *tajenka osmisměrky*), neboť si tím dále upevnil své postavení. Dlouho počítal, kolik bude zapotřebí plátna na ušití sáčků na kuličky, které mělo jako odměnu obdržet pět set výherců. Vzpomínal, jak plátno nakoupil na rohu Palacké a Jungmannovy ulice, předal je paní Pleskotové, která z něho sáčky ušila a tiskárna Melantrichu na Smíchově je potiskla.

Kuličkářský turnaj

15. číslo IV. ročníku Mladého hlasatele s vyhlášením Kuličkářského turnaje

Stanovil pravidla kuličkové hry „Cvrnkes“, podle kterých se soutěže museli zúčastnit vždy nejméně čtyři hráči, a také se osvědčil jeho nápad, aby byla zveřejněna i jména těch, kteří ve hře nevyhráli. Ukázalo se to jako dobrá motivace pro poražené, kteří tak neodmítali potvrdit výherce svými podpisy. Soutěž byla vyhlášena 11. února 1939 v 15. čísle IV. ročníku Mladého hlasatele.

A když Melantrich přispěl dalšími cenami, jako byly stavebnice, knihy a hlavolamy, dopisy čtenářů s výsledky soutěže se do redakce jen hruly, třebaže jarní plískanice se sněhem Kuličkářskému turnaji příliš nepřály. Vedení Melantrichu ocenilo Jestřábovu samostatnost a byl to pro něj další krok k přijetí za redaktora.

Jaroslav Foglar
podpis Jaroslava Fogleara

...úryvek z knihy „Jaroslav Foglar v hádankách a vzpomínkách“ od Jiřího Raby

OSMISMĚRKA

O N E T E Ř V L K O L E K C E C K E L E S
M A B S A K A Y E K N A K O L K C C T L K
L V K N P B O D O D K K H L Í N A A I Á L
A A I V I R O L A N E E E N A S A L V Á Á
D V V L I R Á V É S O N Č U Ř N E U S Č D
I A I E D Č R **V Ý B O R N Ý** V K O K O V K
N T A T E O É V K S K L N O R Z A L A E A
A I E T K A K L **N Á P A D** N V T Á A A N D
T L A L I A A Í N Ě R A Š A I I S K I T Á
E A I L E D K Ú N P L N N M Z S N V A I N
K N P M E F O R T S O P A I O A O A R L O
A A N A R B O M O D A L K O D L V Ě B A L
R B L E C H A A N O Š A C H N Á O I K A E C O
Á K O V B O J K A K L Ů H P O D V A Z E K

AKTIVA, APOSTROF, BANALITA, BLECHA, DOKLAD, DOMOBRANA, HÁDANKA, HLÍNA, HŮLKA, CHASNÍK, JARMILA, KABELA, KALAMITA, KALKULACE, KIVI, KLOKAN, KOLÁČE, KOLÉBKA, KOLEKCE, KOLONÁDA, KOMODITA, KOVBOJKA, LABILITA, LÁSKA, LÉČIVKA, LEDEN, NÁKRČNÍK, NOSNÍK, NOVINA, NUANCE, OBKLAD, ODLIV, OMLADINA, OSVIT, PODVAZEK, POLOVINA, PRANÝŘ, RAKETA, RODEO, ROKLINA, SADAŘ, SEKANÁ, SELEKCE, SKLÁDKA, SLADOVNA, SPRÁVKÁRNA, STRÝČEK, ŠMOLKA, TELEFON, VENTILACE, VIDINA, VINAŘ, VŘETENO, VÝSEK, VÝSPA, ZÁKAL, ZAVAZADLO, ZEBRA, ZOUVÁK.

Po vyškrtání uvedených výrazů zbývající 19 písmen tvoří tajenku.

1911

1914

1938

1981

Jaroslav Foglar

na fotografiích

Jak severoameričtí Indiáni lovíli

Dnes se podíváme, jak Indiáni Severní Ameriky lovíli některé druhy zvěře – konkrétně bizony a losy.

Oblíbeným zvířetem lovců byl los. Lovci ho obvykle přivábili pomocí návnady a pak se snažili přiblížit se k němu na dostřel svých šípů. Tento způsob používali hlavně lovci v oblasti Velkých lesů a subarktických oblastí, kde byli losi hojně rozšířeni. Los (stejně jako buvol) mívával problémy s pohybem v hlubokém sněhu. Lovce vyzbrojený sněžnicemi byl potom schopen poměrně snadno přiblížit se ke zvířeti na poměrně krátkou vzdálenost.

Huronci používali jiný způsob lovu, který byl však pro ně poměrně typický. Lovci se procházeli les s velkým hlukem (který je průvodním znakem právě Huronů) a s velkým rámcem nadháněli zvěř do ohrad. Tam ji potom již snadno odchytávali.

Los je největším zvířetem z jelenovitých. Může dorůst výšky koně a jeho parohy mohou měřit více než 1,5 m (tedy více než čtyři stopy). Žije v lesích, má mimořádně rád mokřiny a háje. V létě losi často hledají osamocené potravu, žerou většinou vrbové listy a vodní rostliny. V zimě putují v malých stádech, požírají větve a březovou kůru.

Indiáni na žijící prérii lovíli bizony. Zpočátku je lovíli tradičním způsobem; když se však na prérii objevili koně, přešli i Indiáni na „koňský“ způsob lovu. Počátkem 19. století bylo na prériích odhadováno asi 25 miliónů kusů buvolů. Než Indiáni získali koně, lovíli buvolů starým způsobem – lovci vyplašili stádo a hnali je směrem k prudkému srázu. Zvířata jedno za druhým popadala ze svahu a dole je lovci polapili.

Bizon poskytoval Indiánům nerozličnější suroviny – kůži a kožešinu na výrobu tee-pee a šatů, rohy a kosti na výrobu nástrojů, šlachy a tuk jako potravu,... Navíc lov bizonů umožňoval mladým lovcům osvojit a zdokonalit si zacházení se zbraní na cestě k dokonalosti bojovníka.

Bizon byl nejnápadnějším a také největším zvířecím druhem Velkých Plání. Dnes je obecně nazývaný buvolem. Stal se ohroženým druhem a v roce 1900 zbývalo již jen pouhých 1000 kusů. Dnes je chráněný, jeho stáda čítají více než 30 tisíc jedinců a žije volně v národních parcích jako Wood Buffalo Park v Kanadě nebo Yellowstone National Park v USA.

Lovci kmenů Blackfeet a Gros Ventre se pohybovali v malých skupinkách, plazili se v prérijní trávě, přičemž byli oblečení do vlčí kožešiny, která bylo potřena zvířecím tukem, a tak se nenápadně mohli přiblížit až k mohutnému zvířeti, které mělo sice jemný čich, avšak o to horší zrak a bylo zvyklé na kojoty a vlky, a proto často neodhadlo přítomnost lovce.

(Příště si připomeneme některé další způsoby lovu – ryb, ptáků a tuleňů a prozradíme, co to byl „pemmican“.)

Podle knihy „Atlas of Indians of North America, Gilbert Legay“ pro BK zpracoval

Mot

Báseň

Už nad hlavou nám zase krouží orel,
ten nových radostných zas zítřků hrdý posel;
uběhlo již dvanáct nekonečných zimních neděl,
kdy čekali jsme jarních vánků předěl,
kdy příroda zas oči otevírá
a s novým jarem nové síly sbírá,
kdy občasné již mrazíky se stanou
minulostí
a každým dnem teplejší a přívětivější
jsou noci
a touha, radost, život volá nás;
my posloucháme přírody mocný hlas,
jímž unášet se rádi necháváme,
když pod hvězdným nebem v trávě uléháme,
na místa dávných táborů se vracíme
a u ohně se znovu v roucha svoje
halíme.

Když do plamenů našich ohňů hledíváme,
tu žádné spory spolu nemíváme,
když sedíme zde v těsném kruhu přátelství,
my cítíme to mocné pouto bratrství,
nás spojuje nehasnoucí naděje a víra,
že správný čin ten nikdy neumírá!

Nás louky s travou sametovou k sobě volají
a touhy naše, ty nám často spávat nedají;
my hledáme jen pravdu, lásku, přátele,
s nimiž stále znovu prožívat chceme chvíle veselé
zde, v místech dávných, však i nových přátelství,
kde zapomíná každý na své vlastní
neštěstí,
kde naše tee-pee ochranu nám dají
svojí mocí
před deštěm, větrem nebo chladnou nocí.

My doma jsme jen tady v stínu lesů,
kde voní dým a z ohnišť stoupá k nebesům,
kde nasloucháme hlasům zvířat, ptáků
a hledíváme zasněně vzhůru do blankytných mraků,
kde po tajemné stopě jelení
nám nikdy vpřed jít se nelení,
kde přes kameny bystrý potůček běží,
jenž vodou svou nás v horku osvěží,

kde slunce silou svojí život rozsévá
a teplo, světlo a mír v duše nalévá,
kde divočina s krásou svou nám splynout dovolí
a do uší nám hlas její hlaholí
a každým létem znovu láká nás
prožít v ní našich mladých roků čas;

zde nikdy nikdo necítí se stár,
byť z nás má za sebou nejvíce snad jar,
tu provází nás vůně smůly borovic,
máme zde všechno a víc nechceme už nic.

A proto vracíme se do těch lesů dál
a není mezi námi, kdo by se zas a znovu nevydal
sem do přírody, kde svobodu a volnost hledáme,
když jinde jí přece tolik nemáme,
kde každý každému jak vlastní bratr rozumí,
kde nikdo z nás nikomu lháti neumí,
kde Gilwellským kruhem stisk proběhne snáz,
než zdolal by jsi nejstrmější sráz,
a ač je život v divočině drsnější,
pak přátelství mnohem je zde cennější.

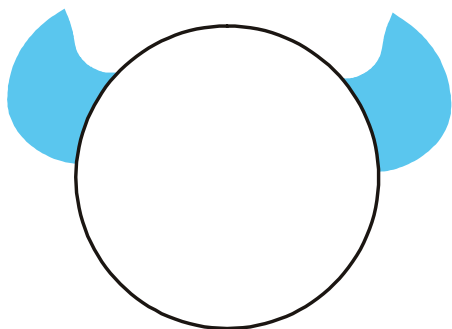
V těch očích kamarádů, bratrů, vidět jest,
že svedlo nás dohromady mnoho různých cest,
z nichž jedny byly trním prorostlé
a jiné třeba smutné, či snad radostné –
však svoboda a volnost – ty nás spojují
tak, jako pravda, láska a čest věčně se zlem bojují!

A tak jak stále bílým zůstane náš štít,
ježž nemá nikdo práva potupit,
tak stále budou myšlenky i činy naše ctnostné,
neb naše srdce nikdy plevou
nezaroste;
jak zlatý bude stále naší lilie květ,
jehož nezapadl do prachu ani nejkrutější svět,
tak stále bude zlatá naše cesta cest,
jíž budem kráčet neustále vpřed.

Kráčejme vpřed se zlatým sluncem nad hlavou,
kráčejme vždy vpřed jen
„s modrou oblohou“...!

Tuto báseň si dovolím věnovat Tahoanahovi, Mičkinikwovi, Ohyiesovi, Skaniatariovi, Wyomingovi, a všem ostatním Sachemům, Orlím Sagamorům, Sagamorům, Rangerům, Gaosedům, Vanatům i prostým Bojovníkům z řad kmene Shawnee, ale i všem ostatním, kteří budou číst toto číslo „Březové kůry“ a kteří se ve slovech básně najdou ...! Pokud se mi povedlo vystihnout myšlenky a pocity, které možná nejsou jen moje, ale spojují více podobně smýšlejících lidí, dosáhl jsem svého cíle. Je jen na Vás, kteří tyto řádky budete číst, abyste posoudili, do jaké míry se mi to podařilo.

Mezi Vámi, kteří teď máte dvoustou „Březovou kůru“ před sebou, je jistě mnoho účastníků 71. sněmu, který se konal na hradě Sovinci asi před rokem. Hoši i děvčata, co jste pozorně na tomto sněmu naslouchali vyprávění sachema Tahoanaha o rytířských ctnostech – nepřipomenou se Vám při pročítání této básně jeho slova? Slova o cti, pravdě, lásce, dobru, naději, odvaze, větrnosti, oddanosti, ...? A přitom je obsah básničky na hony vzdálen středověku! Kdo by se tomu ale divil – vždyť všichni šlechtici Woodcraftu současného moderního světa jsou přece také takovými ctnostnými rytíři Lesní moudrosti se všemi vlastnostmi středověkých rytířů, z nichž každý vnáší do dnešního světa kus nádherných, čistých vlastností, o jaké je kolem nás někdy skutečná nouze. Proto buďte vytrvalí ve svých činech, nenechtejte se zlomit a odchýlit ze své vytyčené cesty nikdy a nikým a také nikdy nezradte myšlenku čistého štítu, jež mnozí z Vás nosí hrdě na svém obřadním sněmovním rouše.

Mot

Poděkování šéfredaktora

Dvousté číslo oddílového časopisu...

Po dvaceti letech fungování oddílu a kmene...

To je na každý rok v průměru jedno číslo na měsíc...

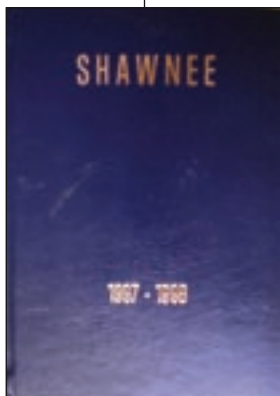
Pravidelně... Vytrvale... A stále je o čem psát!

Kdo ví, zda si ještě někteří z vás, kdo čtou tyto řádky a listují v tomto výtisku „Březové kůry“, někdy vzpomenou, jak se kdy si s oddílovým časopisem začínalo? Mnozí z nás již začátky psaní časopisu kmene Shawnee ani nepamatují, mnozí z dnešních členů tehdy ještě ani nebyli na světě. A přeci je tady dnes časopis oddílu a kmene, který stále funguje a stále má co říci dnešním klukům, ale dnes možná již také děvčatům.

Dnes už „Březovou kůru“ berou mnozí z nás jako samozřejmost, ale ono to vždy tak nebylo a není. Vždyť nebýt prvních lidí, kteří dali vůbec první podnět k tomu, aby byl život kmene zachycen kromě psaní kroniky také jiným způsobem, tak aby se informace vždy včas dostaly mezi co největší počet členů, rodičů a příznivců,

nebylo by dnes ani „Březové kůry“!!! První přispěvatelé, první redaktoři, první šéfredaktoři – především ti všichni mají zásluhu na tom, že dnes „Kůra“ je, že se vůbec kdy zrodila a že s postupem času dostala svoji tvář, podobu a úroveň, jakou dnes má! Od prvních strojem psaných výtisků prošla leckterými změnami, které ji dovedly až po dnešní barevnou či dokonce elektronickou (počítačovou) podobu. Vám všem, kteří jste se

kdy podíleli na jejím sestavování, vydávání a na náplni, patří dnes obrovský dík. Nemohu tady na tomto místě vyjmenovat všechny ty, kteří se kdy ve vedení časopisu vystřídali, neboť o všech ani nevím, mohl bych pak na něko ho zapomenout a navíc o všech těchto lidech určitě ještě uslyšíme nebo je dokonce i uvidíme

na výstavě, jež bude věnovaná právě „Březové kůře“ a její historii koncem letošního listopadu a jejíž průběh bude určitě vylíčen v některém z příštích čísel.

Jmenovitě bych však dnes chtěl z pozice již „dvouměsíčního“ šéfredaktora poděkovat sachemu Mičkinikwovi, který kdysi stál u zrodu jako první šéfredaktor.

Nemalý dík ode mě patří dnes také bojovníku Waopemu, který jako někdejší šéfredaktor časopis zdokonaloval a vylepšil a stále pro časopis píše.

Díky též sachemu Tateyopovi za to, že pozvedl úroveň časopisu a dovedl ho až do dnešní podoby – pomohl mi tím, že mi poskytl šablony pro sestavování „Březové kůry“, pomohl radou a stále dodává své články.

Dík také sachemu Wyomingovi, který též jako bývalý šéfredaktor je stále člověkem, který nezřídka do časopisu přispěje.

Mičkinikwa, Waope, Tateyopah, Wyoming, kteří momentálně sice redakci časopisu nevedou, avšak přesto se neobrátili ke kmenovému časopisu zády, ale naopak - právě oni jsou stále jedněmi z těch, kteří dodávají pravidelně svoje články a při-

spěvky do „Březové kůry“ téměř každý měsíc a i díky nim je také stále o čem psát. Většina z nich pomohla i tentokrát při sestavování jubilejní „Dvoustovky“.

Ve výčtu díky nemohu a nechci zapomenout ani na sachema Sokola, který je také stále vždy připraven ač na dálku, přesto vždy včas dodávat články, barevné obrázky či krásně vyvedené tabulky, a to v kvalitě, která rozhodně nikdy celkový dojem naší „Kůry“ nesnižuje...

A ještě jednou díky – tentokrát sachemu Stopaři, neboť právě on mi pomáhá velkou měrou při ukládání časopisu v elektronické podobě na internetové oddílové stránky, aby byl časopis přístupný nejen úzkému okruhu našich členů, jejich rodičů, kamarádů, přátel, ale zkrátka všem, kdo chtějí sledovat dění v kmeni a oddíle Trojka Shawnee Zábřeh.

Tak jako vstupuje v tomto roce kmen Shawnee do dalšího desetiletí svojí činnosti, tak začíná i „Březová kůra“ další stovku svých čísel. Kmenovému časopisu bych dnes přál, aby byl i nadále a stále víc součástí života kmene, neboť k němu dnes již neodmyslitelně patří. Protože

právě „Březová kůra“ dnes mapuje celé dění v kmeni, rodech, klanech, v oddíle a jeho družinách... A právě v jejím obsahu se průběžně zrcadlí celá kmenová historie jako v novodobé moderní kronice. Mapuje zkrátka život kmene krok za krokem, měsíc po měsíci, rok po roce... Pravidelně... Vytrvale...

A tak jsem přesvědčen, že dokud tu bude náš kmen, bude tu i jeho časopis... Díky vám

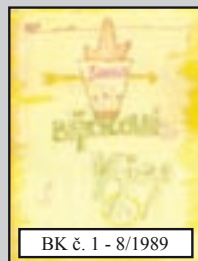
všem, kteří jste do něj někdy přispěli svým článkem, nápadem, postřehem. Díky vám všem, kdo ještě někdy v budoucnu přispějete. Díky vám všem, kdo držíte úroveň časopisu tak, jak se stále drží úroveň kmene samotného...

Ať jsme oddílem či kmenem, který vstoupí do dějin třeba i tím, že se v budoucnu bude moci pochlubit a předvést třeba s dvoustpadesátým číslem svého kmenového časopisu...

Současný šéfredaktor BK - Mot

Historie Březové kůry

Srpen 1989

Začíná vycházet časopis Březová kůra, v té době jako časopis ohnivců.

Leden 1990

BK se mění na časopis určený všem členům oddílů. Vychází jako čtrnáctidenník ve formátu A4.

Září 1992

Původní formát časopisu se mění na současný formát A5. Březová kůra vychází jako měsíčník.

1994 - 1995

Vzrůstá počet členů redakce, zvyšuje se kvalita časopisu a BK získává příznivce i mimo oddíl.

Říjen 1996

Nastupuje nový šéfredaktor Daniel David - Sokol, který po více než 7 letech střídá Mičkinikwu.

Léto 1997

Dosavadní šéfredaktor Sokol odstupuje, nastává několik měsíců útlumu v redakci. Počet členů redakce klesá na polovinu.

Podzim 1997

Šéfredaktorem se na krátkou dobu stává Josef Michalčík - Pepa, situace se stále nemění.

1989 - 2008

Červen 1998

Do funkce nastupuje nový šéfredaktor BK Tomáš Vítek - Datel. Vzrůstá počet členů redakce a kvalita Březové kůry opět začíná stoupat.

Srpen 1999

Výročí - 10 let Březové kůry. Vychází výroční sborník.

Září 1999

Pomyslnou štafetu v redakci přebírá nová, mladší generace redaktorů. Časopis má stabilní počet stran, vychází jednou měsíčně.

Září 2001

Další střídání šéfredaktorů. Stará redakční rada v čele s šéfredaktorem Datlem ukončuje činnost. Novým šéfredaktorem se stává dlouholetý spolupracovník redakce Patrik Bartoš - Skaniatario.

Září 2003

Novým šéfredaktorem se na dva roky stává Petr Fornůstek - Rendy. Od 154. čísla vychází Březová kůra i na oddílových www stránkách.

Září 2005

Dochází k dalšímu střídání šéfredaktora. Šéfredaktorem se stává Michal Kraus - Tateyopah.

Září 2008

Posledním, v současné době působícím, šéfredaktorem se stává Tomáš Šlampa - Mot.

Černý vlk - "Lov v Bílém pohoří"

SAMRČ VEDL STÁDO STÁLE HLUBŠÍM DO PŮHOŘÍ...
DVĚ NEJSTARŠÍ SAMICE POCHOPO UZAVRALY...

PORANĚNÁ NOHA "DŘEVĚNĚLA", ALE STÁLE
UDRŽEOVAL OSTRÝ KLUS...

SLUNČE BYLO JIŽ VYSOKO NA NEBI,
VĚ NĚKOLIK HODIN ČERNÝ VLK
SLEDOVAL STOPU...

POKRAČOVAL V LOUVI A LÁMAL VĚTVIČKY NA
KŘÍDECH. LOVCI KHMĚNE BUDOU SLEDOVAT JEHO
STOPU...

SLUNCE RYCHLE ZAPADALO ZA
HORY MESA-VERDE...

* POKRAČOVÁNÍ

Obsah tohoto čísla

Slovo náčelníka (Mičkinikwa)	2
Slovo šéfredaktora (Mot)	3
Vlčí stopa – stránka Vlků (Grizzly)	4
Družina Medvědů (Šmodrch a Betty)	6
Pár obrázků z činnosti družiny Koníků (Řezi a Mot)	7
Bodové menu (Mičkinikwa)	8
Celoroční bodování 2007/2008 (DRak)	9
Historické bodování Shawnee 1988 – 2008 (Tateyopah)	10
Bodování kmene SHAWNEE – září – říjen 2008 (Sokol)	12
Klání rodů (Mičkinikwa)	13
Klání rodů (Lišák)	14
74. sněm kmene Shawnee Zábřeh (Mičkinikwa)	16
Lanové centrum (Ohiyesa)	18
Bitva u Kanawhy (Ohiyesa)	19
Trocha informací o průběhu prací na klubovně (Waope)	20
Aktuality (Mičkinikwa)	22
Via facti! – cestou činu (Tahoanah)	23
Osobní vzpomínka (Stopař)	24
Lakros (Mičkinikwa)	28
Exkluzivní rozhovor!!! (Ohiyesa)	29
ME v canicrossu a bikejoringu Děčín 2008 (DRak)	30
Jaroslav Foglar v hádankách a vzpomínkách (Mičkinikwa)	32
Jak severoameričtí Indiáni lovili (Mot)	34
Báseň (Mot)	36
Poděkování šéfredaktora (Mot)	39
Historie BK (Mičkinikwa)	42
Černý Vlč – „Lov v Bílém pohorí“ (Tuanakha)	43
Obsah tohoto čísla	47
Poděkování sponzorům	48

Příští redakční rada: ..... na kmenové radě
Uzávěrka příštího čísla: ..... v neděli 7. prosince 2008

Březová kůra – časopis skautsko–woodcrafterského kmene
TROJKA SHAWNEE Zábřeh
číslo 200, náklad 60 výtisků, vyšlo v listopadu 2008
Šéfredaktor: Tomáš Šlampa - Mot, Zábřeh
kontakty: tel. 605 707 919, e-mail MotDFC@atlas.cz, ICQ 471 478 651
www.skauting.cz/shawnee
Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!

Sponzoři naší činnosti:

MALÍŘSKÉ, NATĚRAČSKÉ PRÁCE

KNOFLÍČEK
ZÁBŘEH

AJAGŮ
PETR BRZOBOHATÝ

UETERAN **Green**

Knihkupectví
Jana Vítková

PANGEA

Mgr. Ludmila Herclová

VEDAK
team s.r.o.
kovoobrábění 608 884 953

mj-SOFT
LAYOUTER
mj-soft.cz.tl

Děkujeme všem, kteří nám pomáhají!

Kontakt:

Slavomír Václavský - Mičkinikwa

E-mail: mickinikwa@seznam.cz, telefon: 773 640 264, www.skauting.cz/shawnee